

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 20.

Femte Session.

10de Møde.

Måndagen den 17. October.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Duffer den ærede Indenrigsminister at tale med den Rigsdagsmand, der selv som Fader stod bag ved Sonnen og traadte imellem og sagde: saa deponerer jeg Summen for ham, jeg er hans Fader, og jeg vil ikke have ham i Hullet, saa skal den ærede Minister komme til at tale med den Mand. Jeg troer, at, naar man nøiere overveier dette, uden Hensyn til, om det Forslag, som foreligger, er et meer eller mindre heldigt Grundlag for at forandre Lovgivningen i denne Retning, saa vil man erkende, at det er godt, at det er et Grundlag derfor, og at det er nødvendigt, at man gaar nærmere ind derpaa, thi denne Lov er en af de mange, som indeholde en Række af Bestemmelser, som kun ere skikkede til at holde Vilkaarlighed og smaalig Despotie vedlige imod dem, som mindst kunne forsvare sig.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg vil naturligtvis paa ingen Maade nægte Rigtigheden af et saadant enkelt Factum, som den ærede Rigsdagsmand selv har oplevet og paaberaabt sig som Noget, der var ham bekendt, men deraf følger ikke, at det er almindeligt (Tscherning: Det er den daglige Maade at behandle Folk paa); ja, det er let sagt, at man vil sætte en Mand i Hullet, fordi man ikke vil forhøre ham; jeg vilde ansee det for utroligt, naar ikke den ærede Taler forstikkede mig derom (Tscherning: Noget Lignende har næsten passeret mig selv); var det da i Anledning af Helligdagsbrøde, ellers seer jeg ikke det passer her? (Tscherning: Jeg betænk om Forladelse, hvad mig angaaer, da var

det, for at flappe i Theatret; hvad det andet angaaer, saa var det en meget ringe Gadesorden); ja, men alle mulige Misbrug, som kunne finde Sted i Landet, kunne dog ikke concentrere sig om denne Forordning. Naar den ærede Taler ytrer, at Anordningen har Præg af at være skreven af en Mand, som ikke havde nogen Villie for Sagen, som ikke ønskede at skrive en saadan Lov, og at dette skulde være bekræftet af mig idag, saa maa jeg bemærke, at jeg vel ikke har havt nogen Tilbøielighed til at forfatte en Lov om denne Gjenstand, fordi jeg ansaae det for uvist, hvad den i Virkeligheden vilde udrette, men at jeg, da jeg kom ind i Sagen, var aldeles enig i den, og at det var aldeles overeensstemmende med mine Grundsetninger, at Loven blev i det Væsentlige, som den blev; som et blot Redskab har jeg ikke forholdt mig i denne Sag.

Liberti. Min daglige Livsstilling fører det med sig, at jeg er bekendt med, og ofte hører Tale om, hvorledes slige Polititilove anvendes, og jeg finder mig derfor opfordret til at erklære, at Polititilovene og Politievirkomheden meget ofte, og man kan gjerne sige daglig, i visse Tilfælde udøves paa den Maade, som der er omtalt og skildret her af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Det er ikke noget Nyt, som her fortælles, for Folk, der leve mellem Menigmand, det kan gjerne være, at det er noget Nyt for de Herrer Ministre, men jeg betænk, at det kun er herfra, de skulle høre det, og jeg betænk endnu mere, at de ere uimodtagelige for Troværdigheden af saadanne Optringer. Den ærede Minister gav den Trost imod sliq Behandlingsmaade, at man kunde faae Dom i Sagen; aa ja, det er meget rigtigt, det kan man bringe det til, men jeg troer,